

Таблиця 1

Наслідки прямого іноземного інвестування

№	Позитивні	Негативні
1	Збільшення виробничих можливостей і ресурсів	Репатріація прибутку
2	Поширення сучасних технологій, нових матеріалів	Можливе розходження національних цілей з інтересами інвестора
3	Підвищення кваліфікації працюючих	Передача технологій відбувається у формі закритих анклавів
4	Мобілізація ефективного застосування наявних ресурсів	Можлива дискримінація національного сектора економіки
5	Активізація науково-дослідної роботи	Поглинання найкращих ресурсів
6	Стимулювання конкуренції і пов'язаних з нею процесів	Стимування розвитку національного підприємництва
7	Підвищення попиту і цін на вітчизняні фактори виробництва	Посилення соціального розшарування населення
8	Збільшення податкових надходжень і зменшення внутрішній інвестиційний ризик	

Розгляд прямих іноземних інвестицій як компонента інвестиційного механізму та визначати взаємний вплив його елементів сприятиме вирішенню таких найважливіших завдань розвитку економіки, як: прискорення темпів реалізації інвестиційних програм, забезпечення економічного росту національної економіки, мінімізація інвестиційних ризиків, забезпечення фінансової стійкості та платоспроможності підприємств.

В. Гунт

Науковий керівник – асист. Іваницька Н.Б.

ПРОБЛЕМА ВІДТОКУ ІНОЗЕМНОГО КАПІТАЛУ З УКРАЇНИ

Глобалізація впливає на посилення впливу іноземного капіталу на економіку держав, адже процес його входження в фінансові ринки країн розвивається дуже активно. Для України є характерною тенденцією відтоку іноземного капіталу.

В останні роки потоки іноземного капіталу в Україну істотно зменшились, якщо в 2016 р. вони становили 3281 млн. дол. США, то в 2017 р. – 2601 млн. дол. США, а в 2018 р. – 2355 млн. дол. США. Іноземний капітал входить в економіку держави в основному через банки з іноземним капіталом. У 2011 р. в Україні було 55 банків з іноземними інвестиціями, в той час як в 2019 р. їх залишилося лише 36 [1].

Головними інвесторами України з найбільшою кількістю прямих інвестицій станом на 2018 р. були Кіпр, Нідерланди, Велика Британія, Німеччина в Швейцарія. При тому більшість інвестицій були вкладені в столичний регіон [2].

Від рівня інвестицій залежить стан економіки в цілому, а зокрема розвиток певних галузей чи окремих підприємств, і саме іноземні інвестиції дають можливість реалізувати найбільш масштабні проекти. Але на сьогодні існує достатньо факторів, які роблять Україну менш привабливою для іноземного капіталу. До них ми можемо віднести нестабільну економічну ситуацію країни, несприятлива політична ситуація, жорстоку монетарна політика НБУ, корупцію.

Відтік іноземного капіталу несе за собою негативні наслідки для економіки України. Зменшення іноземних інвестицій може призвести до посилення фінансової нестабільності України, обвалення фондового ринку, зростання курсу долара та відповідно падіння гривні.

Отже, проблема витоку іноземного капіталу з України наразі є досить актуальною і несе негативний вплив на економіку держави і потребує якихось дій для її вирішення.

1. Офіційний сайт Національного банку України [електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.bank.gov.ua> 2. Державна служба статистики України [електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>

Демчук І. В.

Науковий керівник: к.е.н., доц. Комаринець С. О.

СТАЛИЙ РОЗВИТОК НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІКИ
ЯК ОЗНАКА ЦИВІЛІЗАЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ ХХІ СТОЛІТТЯ

На кінець ХХ століття людство зіштовхнулося з однією з найбільших проблем: збереження навколишнього середовища, оскільки поживлення НТП, збільшення населення планети спричинило збільшення негативного впливу на довкілля. Причинами цього став стрімкий розвиток промисловості, будівництва, транспорту, сфер послуг, сільськогосподарського виробництва, які вели за собою виникнення великих міст, технополісів і вимагали удосконалення та зростання додаткової кількості ресурсів, потрібних для виробництва. Все це спричинило скорочення ресурсного багатства планети.

Із зростанням потреб, людство бажало підвищити і рівень свого добробуту. Як наслідок, спричинило скорочення ресурсів та забруднення довкілля. Пошуком вирішення цієї проблеми довгий час займалась світова спільнота. У 1992 році була офіційно проголошена Всесвітньою конференцією глав держав і урядів у Ріо-де-Жанейро ідея сталого розвитку. В її основі лежало вирівнювання рівня життя населення країн, а з іншого боку, спад споживання ресурсів та їх використання, особливо невідновлювальних. Тобто в ідеї сталого розвитку лежить системний прийом та модернізовані інформаційні технології, які дають змогу швидко моделювати різні шляхи розвитку, з високою здатністю передбачати результати та обирати найкращий варіант подальшого розвитку.

Сталий розвиток містить у собі п'ять головних принципів:

1. Сталий розвиток довгострокового характеру можливий, якщо потреби людства будуть задоволені, а майбутнє покоління не втратить можливість задовільнити свої потреби.
2. Обмеження, які виникають при використанні ресурсів, відносні.
3. Потрібно давати змогу людям задовольняти їхні потреби та надавати шанс втілювати надії на щасливе життя без потреб.
4. Треба розділити потреби тих людей, хто користується надлишками засобів, з екологічними можливостями планети, а саме енергетичними ресурсами.
5. Виробнича здатність екосистеми Землі та розміри і темпи росту населення людей повинні бути гармонізовані.

Поняття сталого розвитку виникло в результаті інтеграції трьох сфер: економічної, соціальної й екологічної.

Економічний підхід базується на теорії максимального потоку сукупного доходу Хікса-Ліндала, який передбачає збереження сукупного капіталу, тобто ефективне використання рідкісних ресурсів і реалізацію технологій, пов'язаних із зберіганням ресурсів, включаючи створення екологічної продукції, зменшення витрат, перероблення і знищення відходів.

Соціальна складова стійкого розвитку зорієнтована на людину та має на меті зберегти стабільність соціальної і культурної сфери, а особливо зменшити конфлікти між людьми. Справедливе розділення благ – впливовий чинник соціальної складової. Щоб дійти до розуміння, людству необхідно створити ефективну систему прийняття рішень, враховуючи минулий досвід та потреби і бажання всіх людей. Також людина повинна брати участь у процесах, які формують сферу її життя, брати відповідальність за прийняті рішення, сприяти їх реалізації.

Екологічний аспект сталого розвитку має на меті створення умов, які зможуть забезпечувати цілісність біологічних і фізичних природних систем, особливо життєздатність екосистем, від яких залежить глобальна стабільність біосфери. Основна увага приділяється збереженню здатності до самовідновлення та адаптації систем до змін, тобто необхідність до зниження використання ресурсів, забруднення довкілля і втрати біологічного розмаїття.

Єдність цих трьох складових є обов'язковим складним завданням, яке необхідно виконати. Механізми взаємодії економічної, соціальної та екологічної частини дуже важливі. Елементи економічної та соціальної складової спричиняють поставку нових завдань: досягнення справедливості всередині одного покоління та надання допомоги бідним верствам населення, а взаємодія економічного й екологічного елементів спричиняє появу нових ідей вартісної оцінки та усунення зовнішніх негативних впливів на довкілля.

Отже, сталий розвиток забезпечує процес відновлення нації, залучення кожної людини в суспільстві до прийняття рішень, забезпечення її прав, збереження довкілля, формування умов для відновлення біосфери, орієнтацію на зниження рівня впливу людського чинника на довкілля й гармонізацію розвитку людини і природи.

О. Добушак

Науковий керівник – асист. Іваницька Н.Б.

ПРОБЛЕМА «ЗАРПЛАТИ В КОНВЕРТАХ» ТА ШЛЯХИ ЇЇ ВИРІШЕННЯ

Проблема «Зарплати в конвертах» є актуальною на сьогоднішній час. Часто трапляється, що працівникам офіційно платять мінімальну зарплатню, а решту – не офіційно. Неправдива офіційна зарплата працівника, з котрої сплачуються податки, яка фігурує у документах для комерційних і державних структур є для держави не вигідною:

- працівник в очах комерційних структур з довідкою про мінімальну чи невелику зарплатню є бідним, йому легко може бути відмовлено у кредитуванні коштовної покупки чи житла;
- він може отримати відмову у візі до певних країн, що вимагають довідки про розмір зарплати;
- низькі пенсійні відрахування гарантують мінімальну пенсію в час досягнення пенсійного віку;
- бідний працівник – бідна держава, оскільки часто отримують соціальні пільги чи субсидії, чим завдають шкоди державі.

Навіть маючи значний неоподаткований прибуток громадянин продовжує жити в бідній країні із слабкою соціальною основою, з слабким фінансовим забезпеченням освіти, поліції, армії, медичної служби.